

man ikke vil overføre den paa Veje i Marken, vil det kunne føre til, at Markveje blive lukkede paa samme Maade, som man ellers vil risikere, at private Veje i Skovene blive lukkede.

Blandt Dyr, som det er enhver tilladt inden for Grænserne af de ham enten tilhørende eller til Brug overladte Jorder at dræbe, ser jeg ikke nogen Anledning til at medtage saa uskyldige Fugle som Søtteterner, Fugle og Vandstære, Dyr, der gøre stor Nytte ved at fortære Insekter ligesom Maagerne. Ternen er en Fugl, som fortjener at fredes, og de ganske enkelte Eksemplarer af Fugle og Vandstære, som findes her i Landet, tror jeg ikke kunne give saa megen Fiskefyngel, at man ikke kan fredes dem, og jeg er ikke utilbøjelig til fuldstændig at fredes dem. — Der er derimod et andet Dyr, jeg savner her. Der staar, at man har Lov til at fange og dræbe Eldere, Maarer og Ræve; men der mangler her en lige saa stor Røver som disse, nemlig Væselen. Jeg vilde foretrække, at Væselen overføres fra § 14, hvorefter den til visse Tider skal fredes, til § 6 og bliver fredløs ligesom de andre.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa de forskellige Fredningstider. Der er gjort forskellige Bemærkninger i den Anledning, og jeg kan ganske slutte mig til de Ønsker, der ere udtalte om at simplificere Reglerne en Del mere, end de ere i dette Øjeblik, og lade den saa vidt muligt komme ind under store Regler, som ere lettere at huske og derfor ogsaa lettere at staffe overholdte. Det er det eneste, jeg har at udtale med Hensyn til Fredningen, i dette Øjeblik. — Noget lignende gælder § 15. Der er et Moment, som ikke har været fremsført her i Salen under denne Behandling. Efter sidste Stykke af § 15 skal der for Jurerer, Hjerper og Kyper være en anden Fredningstid end for Urugle. Ogsaa de maatte sikkert kunne komme ind under samme Dato. I det hele taget ser jeg ikke rettere, end at hvor man kan, vil det være meget heldigt at faa en almindelig Regel frem. — Efter § 17 skal det ikke være tilladt at sætte Gift omkring for Ræve, og den sidste ærede Tale talte fuldstændig elegant om disse stakkels Ræve, som ere udsatte for Esterkræbber, og henviser de brave Sægere til at styde dem.

Jeg synes ikke, at der kan være større Skade ved at udsætte Gift paa sin Mark end ved at udsætte Gift i sit Hus. Ingen vil dog forbyde at sætte Gift for Røtter, og jeg mener heller ikke, der er noget til Ginder for at sætte Gift for andre Dyr, som man mener, gøre lige saa megen Skade som Røtter. Jeg forstaaer i øvrigt den her foreslaaede Bestemmelse saaledes, at der ved „indhegnet Have og indhegnet Sagtremise“ menes et Sted, hvor man ikke risikere, at andre Dyr komme ind og ved at komme til Giften blive forgiftede. Det er ikke Meningen, at man slet ikke maa forgive Ræve; den Bestemmelse her er tagen for at ikke andre Dyr af Banbare skulle komme til Skade. I det jeg gaar ud herfra, skal jeg ikke bemærke videre dertil.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Sagtegn vilde jeg naturligvis meget ønske, at det var saaledes, at enhver, som gaar med Bøsse, skulde have Sagtegn; men det ser jeg kan ikke gennemføres, og jeg ønsker da at naa det mindre, som maaske kan naas. — I § 25, andet Stykke, omtales Sagt efter Solens Nedgang og før dens Opgang som noget særlig kvalificeret, der straffes med dobbelt Bøde. Jeg vilde sætte Pris paa, hvis man ogsaa fik en kvalificeret Straf for dem, som drive Sagt fra Bogn, og som sikkert ere lige saa farlige, idet det jo netop er professionelle Krybstytter, som fra Bogn styde Dyrene, Springe af, lægge Dyret paa Bognen og føre væk dermed. Det er da kvalificeret Krybstyteri, som vel kan fortjene samme Behandling som Sagt om Natten.

Det var egentlig kun de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre. Jeg vil haabe, at det vil lykkes os ved gensidig Imødekommethed at faa noget ud af dette Lovforslag, hvorved der, foruden at der i det hele taget foretages en Revision af Sagtlovene, opnaas den store og væsentlige Ting, at vi faa de forskellige Bestemmelser, som gælde for Sagten, samlede paa et Sted, noget, som har ikke ringe Betydning, og som har desto større Betydning, jo mere enkelt den Genstand egentlig er, som det drejer sig om; ellers skal man lede omkring paa mange Steder.

Th. Nielsen: Efter at Sagtprivilegierne ere bortfaldne, tror jeg, at det vil være